

Arrest

nr. 252 300 van 7 april 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Thomas BARTOS
Rue Sous-le-Château 13
4460 GRÂCE-HOLLOGNE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 4 april 2021 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 30 maart 2021.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MILLER, die loco advocaat T. BARTOS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaten T. BRICOUT en C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 maart 2021 wordt verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf. Diezelfde dag wordt verzoeker gehoord door de politie. Op 30 maart 2021 neemt de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en

Migratie een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Het bestreden bevel is gestoeld op grond van artikel 7, eerste lid, 1° en 10° van de Vreemdelingenwet: *“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen :*

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

(...)

10° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, of met toepassing van op 13 januari 2009 geldende bilaterale overeenkomsten tussen de lidstaten van de Europese Unie en België, door de Belgische overheden aan de overheden van de overeenkomstsluitende Staten moet overgedragen worden;”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

In casu bevindt de verzoekende partij zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet of is zij ter beschikking gesteld van de regering. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering wordt niet betwist door de verwerende partij. Het staat dan ook vast.

2.2. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

In een enig middel beroept verzoekende partij zich op een schending van artikel 3 EVRM; de formele motiveringsplicht; artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 33 van de conventie van Genève.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker statushouder is in Duitsland of Italië. Ter terechtzitting wordt het *“Eurodac search result”*, waaruit voorgegaande blijkt, aan een tegensprekelijk debat onderworpen. De partijen bevestigen dat verzoeker statushouder is en derhalve op grond van artikel 7, eerste lid, 10° van de Vreemdelingenwet zal worden overgedragen aan het land dat de status heeft toegekend.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de schending van artikel 3 EVRM werd onderzocht in het licht van een terugkeer naar Duitsland of Italië. Verzoeker betoogt in het middel dat hij Eritrea heeft verlaten omwille van de situatie in Eritrea, en dat hij niet kan terugkeren omwille van zijn bezwaren om de verplichte militaire dienst te ondergaan. De door verzoeker opgeworpen beschouwingen aangaande de situatie in Eritrea zijn evenwel niet relevant, aangezien verzoeker naar Duitsland of Italië zal worden overgedragen.

Een schending van artikel 3 EVRM en artikel 33 van de Conventie van Genève wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is niet ernstig.

2.3. Dienvolgens is niet voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

M. MILOJKOWIC